

Пам'яті Козлітіна Володимира Дмитровича

16 березня 2026 р. у м. Київ пішов у засвіти відомий український вчений, фахівець у галузі балканських досліджень Володимир Дмитрович Козлітін. Майбутній вчений народився 20 квітня 1951 р. в м. Кізляр, Грозненської області Російської Федерації. У 1968 р. він закінчив середню школу №15 в м. Краматорськ Донецької області. Із 1969 р. до 1973 р. навчався

на історико-філологічному факультеті Томського та на історичному факультеті Харківського державних університетів. Педагогічну діяльність розпочав на посаді вчителя історії Червонооскільської середньої школи Ізюмського району Харківської області (1973–1975 рр.). Працював заступником директора з навчальної роботи Охочівської середньої школи Курської області (1975–1976 рр.), директором Знаменської середньої школи Курської області (1976–1979 рр.), директором Кіровської середньої школи Харківської області (1979–1980 рр.).

У 1980–1982 рр. викладав історію СРСР на підготовчому відділенні Харківського державного педагогічного інститу-

ту імені Г. С. Сковороди (нині — Харківський національний педагогічний університет імені Г. С. Сковороди).

У 1982–1986 рр. навчався в аспірантурі Харківського державного університету імені О. М. Горького (нині — Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна) та у 1986–1992 рр. викладав на кафедрі нової та новітньої історії цього ж університету.

27 червня 1986 р. в Ужгородському державному університеті захистив кандидатську дисертацію «Югославсько-радянські культурні зв'язки 1919–1941 рр.» (науковий керівник — доктор історичних наук, професор Г. М. Попов) і здобув науковий ступінь кандидата історичних наук за спеціальністю 07.00.03 — всесвітня історія.

У 1993–1994 роках працював на посаді старшого викладача, доцента кафедри всесвітньої історії Харківського державного педагогічного інституту імені Г. С. Сковороди. У 1994–1997 р. навчався в стаціонарній докторантурі ХДПУ імені Г. С. Сковороди за спеціальністю «всесвітня історія». У 1995 р. ВАК України присвоєно вчене звання доцента.

27 листопада 1997 р. в Інституті української археографії та джерелознавства імені М. С. Грушевського НАН України вчений захистив докторську дисертацію на тему «Російська та українська еміграція в Югославії (1917–1945 рр.)» (науковий консультант — доктор історичних наук, професор М. М. Олійник) за спеціальністю 07.00.03 — всесвітня історія. У жовтні 2004 р. ВАК України йому було присвоєно вчене звання професора кафедри історичних дисциплін.

У подальшому Володимир Дмитрович був професором (1997–2007 рр.) кафедри історичних дисциплін, завідувачем (2007–2010 рр.) кафедри всесвітньої історії, професором (2010–2011 рр.) кафедри історії ХНПУ імені Г. С. Сковороди.

У 1980–1990-ті роки В. Д. Козлітін також працював викладачем-сумісником у Харківському інституті культури (нині — Харківський національний університет мистецтв імені І. П. Котляревського), Харківському інституті сходознавства і міжнародних відносин «Харківський колегіум», Краматорському економіко-гуманітарному інституті.

Із 2011 р. мешкав у Києві. У 2011–2014 рр. працював у Національному університеті оборони України імені Івана Черняхівського на посаді директора Науково-дослідного інституту глобалізації та європейської інтеграції, завідувача кафедри українознавства і міжнародного туризму Київського міжнародного університету (м. Київ), провідного наукового співробітника, професора. Із 2014 р. вийшов на пенсію, але до кінця життя продовжував писати та друкувати наукові статті і навчальні посібники.

Вчений регулярно проходив стажування/підвищення кваліфікації у вишах нашої країни та за кордоном, зокрема у 1990 р. перебував на стажуванні в Сараєвському університеті (СФРЮ).

Здійснював науково-пошукову роботу в архівах і бібліотеках України, Польщі, колишньої Югославії (зокрема Боснії і Герцеговини, Сербії), Угорщини та інших країн.

Був членом Спеціалізованої ради із захисту кандидатських і докторських дисертацій при історичному факультеті ХНУ імені В. Н. Каразіна.

Коло наукових інтересів вченого охоплювало питання російської та української еміграції в Югославії, сучасної історії країн Європи та Північної Америки. Автор понад 100 наукових та навчально-методичних праць.

Володимир Дмитрович підготував сотні студентів-істориків. Під його керівництвом захищено дві дисертації на здобуття наукового ступеня кандидата історичних наук: Балера О. В. «Взаємовідносини між Ізраїлем та Україною у 1991–2001 рр.» (2003 р.); Гончаров Г. В. «Розвиток міждержавних відносин між Україною і Великою Британією у 1991–2005 рр.» (2006 р.).

Ми назавжди збережемо у серцях пам'ять про нашого колегу.

О. М. Богдашина,
*доктор історичних наук, професор,
професор кафедри історії України
ХНПУ імені Г. С. Сковороди;*

С. М. Куделко,
*кандидат історичних наук, професор,
професор кафедри історіографії,
пам'яткознавства та археології,
директор Центру українських студій та
краєзнавства імені академіка П. Т. Тронька
Харківського національного університету
імені В. Н. Каразіна*